

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง

การแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน ชั้นอนุบาล 1/3
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

ผู้วิจัย

นางอศณี นาสุดา

รหัสนักศึกษา 571071321139

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์สงขลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่อง

การแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน ชั้นอนุบาล 1/3
ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

ผู้วิจัย

นางอศณี นาสุดา

รหัสนักศึกษา 571071321139

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์สงขลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยจัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายละเอียดของแนวคิด หลักการ กระบวนการจัดทำและพัฒนาตลอดจน ผลจากการนำกิจกรรมการเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดนิทานการเก็บของเล่น ไปใช้ในการดำเนินงานครั้งนี้มี จุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรม การไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยมุ่งส่งเสริมลักษณะตามวัยให้สอดคล้อง ตามความต้องการ ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 รายละเอียดของเอกสารเล่มนี้จำแนกได้ คือ บท นำ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงาน การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลและข้อเสนอแนะตลอดจนภาคผนวก ที่ แสดงรายละเอียดของเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน งานวิจัยฉบับ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาในการช่วยเหลืออย่างดี จากอาจารย์นพมาศ ร่มเกตุ ครูพี่ เลี้ยง นางนันทิยา เถาว์วัลย์ การตรวจแก้ไขบกพร่องและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมชุดนิทาน การพูด และแบบ สังเกตพฤติกรรมการพูดได้ดำเนินอย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษาคณะครูที่ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในทุกด้านด้วยดีเสมอมา

อัศณี นาสุดา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทนำ	1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	2
การเก็บรวบรวมข้อมูล	5
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
สรุปการวิจัย	9
สะท้อนผลการเรียนรู้	11
ภาคผนวก	
เครื่องมือการวิจัย	
ภาพประกอบกิจกรรม	
แผนการจัดประสบการณ์	
นิทาน	
รายนามผู้เชี่ยวชาญ	
ประวัติผู้วิจัย	

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน

ชื่อผู้วิจัย นางอศนี นาสุดา

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทนำ

จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้ส่งเสริมพัฒนาการเด็กผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยโดยถือว่าการเล่นเป็นงานของเด็กเด็กเรียนรู้จากการเรียนปนเล่นผลจากการวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัยของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในความรับผิดชอบพบว่าในภาคเรียนที่ 1 ของทุกปีการศึกษาเด็กส่วนมากมีคุณลักษณะตามวัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณลักษณะตัวด้านอารมณ์จิตใจเรื่องคุณธรรมและจิตใจที่ดีงามซึ่งสังเกตจากการเก็บของเล่นเด็กๆจะเก็บของเล่นไม่ถูกที่บางคนเมื่อถึงเวลาเก็บจะเก็บของเล่นอย่างเชื่องช้าเก็บของเล่นมาปะปนกันโยนของเล่นส่งเสียงดังทำให้ของเล่นชำรุดเสียหายกล่าวโดยสรุปคือเด็กขาดวินัยในตนเองจากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาพบว่ายังขาดกระบวนการอบรมดูแลและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของครอบครัวการไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องตลอดจนการมีการกิจรับผิดชอบมากเกินไปของครูผู้สอนเช่นเมื่อผู้ใหญ่ไม่มีเวลาอบรมเด็กและขาดการดูแลที่ถูกวิธีเมื่อเด็กเล่นของเล่นเสร็จผู้ใหญ่จะคอยเก็บให้ทำให้เด็กไม่เคยชินกับการเก็บของเล่นด้วยตนเองเด็กบางคนมีความคับข้องใจเพราะถูกบังคับมากเกินไปจึงมีพฤติกรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจด้วยการขว้างปาของเล่นหยิบของเล่นที่โรงเรียนกลับไปเล่นที่บ้าน

การเล่นมีความสำคัญในการพัฒนาของเด็กการเล่นของเด็กจำเป็นจะต้องฝึกให้เด็กมีระเบียบวินัยรู้หน้าที่มีความรับผิดชอบในการเล่นของเล่นทุกครั้งจากการที่ผู้สอนได้สังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 พบว่ามีนักเรียนจำนวน 5 คนเล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บของเล่นเข้าที่เหมือนคนอื่นๆพอถึงเวลาเล่นกิจกรรมกลางแจ้งแล้ววิ่งออกนอกห้องไปแถวซึ่งอาจจะมีสาเหตุหลายประการเช่นเมื่ออยู่ที่บ้านเล่นแล้วมีคนเก็บให้ทำให้จนเคยชินดังนั้นถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลให้เป็นคนไม่มีระเบียบวินัยในตนเอง จึงดำเนินการแก้ปัญหาของนักเรียน 5 คน เพื่อให้มีพฤติกรรมในการเก็บของเล่นที่ดีขึ้น

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำนิทานมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเด็กปฐมวัยไม่เก็บของเล่นโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรม การไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา

1.1 เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย จำนวน 5 คน ที่ต้องแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นด้วยกิจกรรมการเล่านิทานระยะเวลาจำนวน 2 สัปดาห์ ปีการศึกษา 2561

2. ตัวแปรศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นิทาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเก็บของเล่น

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทรายที่ต้องแก้ไขพฤติกรรมเก็บของเล่น จำนวน 5 คน

2. นิทาน หมายถึง นิทานสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-4 ปี มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเก็บของเล่นจำนวน 5 เรื่อง

1.ตุ๊กตาเจ้า

2.ตุ๊กตาเก็บของเล่นแล้วนะ

3.กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ

4.ต้นไม้วิเศษ

5.เก็บเองเก่งจัง

3. กิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมที่มีคุณครูเป็นผู้เล่านิทาน โดยใช้หนังสือนิทานภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเก็บของเล่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยพัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา

แบนดูราเป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันคนแรกที่สืบสานความคิดของเพียเจต์โดยเชื่อว่าพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเกิดจากระบวนการภายในอินทรีย์เน้นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมเด็กซึ่งการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเกิดจากพฤติกรรมบุคคลนั้นมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลนั้นและสิ่งแวดล้อมซึ่งทฤษฎีนี้เน้นบุคคลเกิดการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบโดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากตัวแบบและการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบซึ่งกระบวนการต่างๆของการเลียนแบบของเด็กประกอบด้วย 4 กระบวนการคือ

1.กระบวนการดึงดูดความสนใจกิจกรรมการเรียนรู้ที่เด็กได้สังเกตตัวแบบและตัวแบบนั้นดึงดูดใจให้เด็กสนใจที่จะเลียนแบบควรเป็นพฤติกรรมง่ายๆ ไม่สลับซับซ้อนง่ายต่อการเอาใจใส่ของเด็กที่เกิดการเลียนแบบและเกิดการเรียนรู้

2.กระบวนการคงไว้คือกระบวนการบันทึกหรือหัดเป็นความจำการที่เด็กจะต้องมีความแม่นยำในการบันทึกสิ่งที่ได้เห็นหรือได้ยินเก็บเป็นความจำ

3.กระบวนการแสดงออก คือ การแสดงผลการเรียนรู้ด้วยการกระทำ คือ การที่เด็กเกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้จากตัวแบบต่างๆเพื่อให้เกิดความแม่นยำเด็กจะต้องแสดงพฤติกรรมได้จากการเรียนรู้ด้วยการเคลื่อนไหวออกมาเป็นการกระทำ

4.กระบวนการจูงใจ คือ กระบวนการเสริมแรงให้กับเด็กเพื่อแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบได้ถูกต้องโดยเด็กเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบตัวแบบที่จะมาจากบุคคลที่มีชื่อเสียงมากกว่าบุคคลที่ไม่มีชื่อเสียง

แบนดูราเน้นพฤติกรรมใดๆก็ตามสามารถปรับหรือเปลี่ยนได้ตามหลักการเรียนรู้เป็นการกระตุ้นเด็กให้มีการเรียนรู้พัฒนาการทางด้านสังคมโดยใช้การสังเกตตัวแบบที่เด็กเห็นเด็กมีระดับการเรียนรู้แล้วเด็กจะมีทางเลือกใหม่ๆเพิ่มมากขึ้นเพื่อเก็บสะสมพฤติกรรมที่เป็นไปได้เอาไว้และยิ่งกว่านั้นตัวแปรจะช่วยให้เขาเลือกสถานการณ์ที่ดีที่สุดไว้ใช้ปฏิบัติต่อไป

ภทรธรา ผลงาม 2544 ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์นอกเหนือจากปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้นแล้วเกิดจากการเรียนรู้ทั้งสิ้นและการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่เหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้โดยประสบการณ์ตรงหรือไม่ก็โดยการสังเกตองค์ประกอบทางชีววิทยามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้โดยพฤติกรรมนั้นก็คือองค์ประกอบในตัวบุคคลมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรมในการอธิบายกระบวนการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์

แบนดูราได้อธิบายรูปของการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องระหว่างพฤติกรรมองค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมโดยที่องค์ประกอบทั้ง 3 นี้จะมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

พฤติกรรมองค์ประกอบส่วนบุคคลและองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กล่าวคือพฤติกรรมของมนุษย์สามารถกำหนดสิ่งแวดล้อมสิ่งแวดล้อมก็สามารถกำหนดพฤติกรรมพฤติกรรมสามารถกำหนด องค์ประกอบส่วนบุคคลองค์ประกอบส่วนบุคคลก็สามารถกำหนดพฤติกรรมได้เช่นกันในทำนองเดียวกันองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบส่วนบุคคลก็มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน

แบนดูราได้กล่าวถึงตัวกำหนดพฤติกรรมว่า มี 2 ประการ คือ ตัวกำหนดพฤติกรรมที่เป็นสิ่งเร้าซึ่งได้แก่เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมซ้ำๆมนุษย์จะคาดการณ์ไว้ว่าถ้ามีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นจะมีเหตุ

การณ์อะไรตามมาและตัวกำหนดพฤติกรรมอีกประการหนึ่ง คือ ตัวกำหนดที่เป็นผล ซึ่งได้แก่ผลของการกระทำมนุษย์จะเลือกกระทำพฤติกรรมที่ได้รับผลทางบวกและจะหลีกเลี่ยงการกระทำพฤติกรรมที่จะได้รับผลทางลบ

วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ แบนดูราได้กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์มี 2 วิธี คือ การเรียนจากผลของการกระทำและวิธีการเรียนรู้จากการเลียนแบบโดยที่การเรียนรู้จากผลของการกระทำเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงซึ่งจะทำหน้าที่ 3 ประการ คือ ให้ข้อมูลจูงใจและเสริมแรงส่วนการเรียนรู้จากการเลียนแบบเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบกระทำพฤติกรรมซึ่งเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อมการ

เรียนรู้จากตัวแบบอาศัยกระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตเป็นผลสำคัญซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือกระบวนการใส่ใจกระบวนการเก็บจากระบวนการทางกายและกระบวนการจิตใจ

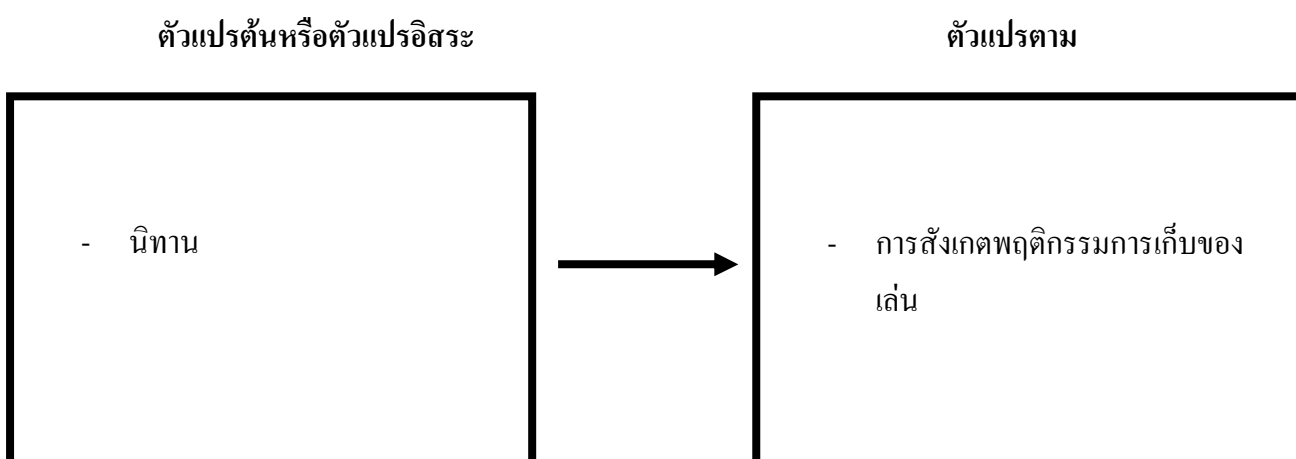
นอกจากนี้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเบนดูรายังได้กล่าวถึงการควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาไว้ว่าการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและผลของการกระทำจะอยู่ในรูปของความเชื่อและความคาดหวังซึ่งเป็นกระบวนการทางปัญญาความเชื่อและความหวังนี้จะทำหน้าที่ควบคุมหรือกำกับการกระทำของมนุษย์ในเวลาต่อมา การควบคุมพฤติกรรมด้วยปัญญาที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง 3 ประการ คือ ความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เงื่อนไข การคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและผลที่จะเกิดขึ้นและสิ่งสูงใจ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แนวคิดของเบนดูราเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดตัวแปรกรณีศึกษาจากแนวคิดว่าสติปัญญาเป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดิกสัน จอห์นสัน และซอลส์ (Dixon, Johnson; & salts. 1977 : 367 - 379) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับเด็กอนุบาลอายุ 3 - 4 ปีที่โรงเรียนในเมืองดีทรอยต์เด็กในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 146 คนแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มกลุ่มแรกเล่นนิทานให้ฟังแล้วให้เด็กแสดงบทบาทประกอบตามเรื่องกลุ่มที่สองเล่นนิทานให้ฟังพร้อมพาไปดูของจริงนอกสถานที่เช่นไปซื้อของไปสวนสัตว์กลุ่มที่สามสนทนากับเด็กเกี่ยวกับเรื่องที่เล่าให้ฟังกลุ่มที่สี่เป็นกลุ่มควบคุมผลการทดลองปรากฏว่าถ้าเด็กได้แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วยจะพัฒนาจิตลักษณะต่างๆ ได้ดีที่สุดในที่สุดแสดงว่าเมื่อเด็กฟังนิทานแล้วเด็กย่อมมีความต้องการที่จะเลียนแบบตัวละครที่ตัวชอบหรือตัวละครที่ได้รับความสำเร็จจากพฤติกรรมนั้นๆ นอกจากนี้ยังพบว่าเนื้อหาที่นิทานถ้าเป็นเรื่องใกล้ความจริงเช่นเทพนิยายจะให้ผลดีต่อจิตลักษณะของเด็กดีกว่านิทานที่มีเนื้อหาไกลชีวิตเด็กจริงๆ

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศพอสรุปได้ว่านิทานเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อเด็กมากโดยเฉพาะเด็กระดับปฐมวัยเพราะนิทานช่วยให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่างๆ เช่นร่างกายอารมณ์สังคมภาษาสติปัญญาเพิ่มทักษะในการฟังเสริมสร้างจินตนาการและนิทานยังมีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในเด็กก่อนวัยเด็กได้เป็นอย่างดี

ความสัมพันธ์ของตัวแปรแสงได้ดังภาพต่อไปนี้



การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบกึ่งทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นอนุบาล 1 จำนวน 5 คน ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการวัดก่อน-หลัง(One- Group Pretest Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคนางค์ สายยศ.2538: 249)

เครื่องมือวิจัย มี 4 ประเภท ได้แก่

- 1.จัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเล่นเพื่อแก้ไขพฤติกรรมการเล่นจำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที
- 2.แบบสังเกตพฤติกรรมการเล่นของเด็กปฐมวัย โดยมีเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ ดังนี้
 - 2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง
 - 1 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู)
 - 0 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรม
3. นิทาน จำนวน 5 เล่ม ได้แก่
 - 1 นิทานเรื่องตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ
 - 2 นิทานเรื่องเก็บเองเก่งจัง
 - 3 นิทานเรื่องกระรอกน้อยไม่มีระเบียบ
 - 4 นิทานเรื่องตุ๊กตาจำ
 - 5 นิทานเรื่องต้นไม้วินัย

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

- 1.ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ของกรมวิชาการ
- 2.ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี ของกรมการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3.ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและเทคนิคการสอนที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ
- 4.จัดทำแผนการจัดกิจกรรมและการเล่นนิทาน โดยเลือกเล่นนิทานและทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเก็บของเล่นให้เหมาะสมกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี โดยมี
- 5.นำแผนการจัดกิจกรรมและการเล่นนิทานเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการแนวคิดทฤษฎีและรูปแบบการจัดกิจกรรม
- 6.ปรับปรุงแผนการสอนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์และการเล่นนิทานตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น การใช้สื่อเพื่อให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรม
- 7.นำแผนการจัดกิจกรรมและการเล่นนิทานไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี จำนวน 5 คน ของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทรายเพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรม

8. นำแผนการจัดกิจกรรมและการเล่านิทานไปทำเป็นแผนการเรียนรู้ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

1. ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรม

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมตามที่วางแผนไว้

3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้แล้วหาค่าความสอดคล้อง (IOC) มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

$$\text{เมื่อ } IOC = \frac{\sum R}{n} \text{ แทน } \begin{array}{l} \text{ดัชนีความสอดคล้อง} \\ \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ} \\ \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \end{array}$$

ทั้งนี้เกณฑ์ IOC อยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องและคัดเลือกไว้ใช้ถ้าต่ำกว่า 0.50 ให้พิจารณาเหตุผลเป็นรายข้อเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

5. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา

6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

7. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

แบบสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่น
 ของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

ชื่อ.....นามสกุล.....

สัปดาห์ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของเด็กขณะจัดเก็บของเล่นตามพฤติกรรมที่กำหนด แล้วขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง
 คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

รายการสังเกต	ระดับการประเมิน		
	2	1	0
	แสดงพฤติกรรม ด้วยตนเอง	แสดงพฤติกรรม เมื่อมีผู้แนะนำ	ไม่แสดงพฤติกรรม
1.เก็บของเล่นอย่างระมัดระวัง			
2.ไม่แย่งกันเก็บของเล่น			
3.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน			
4.เก็บของเล่นได้อย่างครบถ้วน			
5.ช่วยเหลือเพื่อนเก็บของเล่น			

เกณฑ์การประเมิน

0 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรม

1 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู)

2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นในขณะที่เล่นเสรีของเด็กปฐมวัย มีการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการทดลองคือ นักเรียนชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี จำนวน 5 คน ของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจักษ์ศิลปาคม โศกทราย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือการวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ ไม่แสดงพฤติกรรม แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ แสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง ทั้งนี้มีการให้ค่าคะแนนตั้งแต่ 0 1 2 ตามลำดับ

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล จำนวน 2 สัปดาห์

ตารางแสดงการดำเนินการทดลองการแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน
ของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจักษ์ศิลปาคม โศกทราย

ครั้งที่	วัน	ระยะเวลา	นิทาน
1	วันจันทร์	10.00-10.20 น.	ตุ๊กตะเก็บของเล่นแล้วนะ
2	วันอังคาร	10.00-10.20 น.	เก็บเองเก่งจัง
3	วันพุธ	10.00-10.20 น.	กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ
4	วันพฤหัสบดี	10.00-10.20 น.	ตุ๊กตาจำ
5	วันศุกร์	10.00-10.20 น.	คันมีวินัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตการณ์แก้ไขพฤติกรรมการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเป็นเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจักษ์ศิลปาคม โศกทราย สดุด จำนวน 5 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

2. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับ ไม่แสดงพฤติกรรม แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู) และแสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง ทั้งนี้มีการให้ค่าคะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ 0 1 2 ตามลำดับ

3. เกณฑ์คะแนนในการสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยดังนี้

2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง

1 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู)

0 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการประเมินผลการสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย มีการดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมคะแนนผลการปฏิบัติด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวันครบ 1 สัปดาห์ และหาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์ จนครบ 2 สัปดาห์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย

2. แสดงค่าคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นใน 2 สัปดาห์ ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้ความก้าวหน้าของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลที่มาจากการจัดกิจกรรมการแก้ปัญหาการไม่เก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 อายุ 3-4 ปี ของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) หาได้จากสูตร (วรณี ธรรมโชติ: 2552)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ คือค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือผลบวกของข้อมูลทุกค่า

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. นำข้อมูลได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละจากสูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบได้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยชั้นเรียน เรื่อง การแก้ไขพฤติกรรมการเก็บของเล่นโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานของเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาล 1/3 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย จำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 2 สัปดาห์ มีรายการประเมิน 5 รายการ ดังนี้

1. เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม

2. ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
3. เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
4. เก็บของเล่นได้อย่างครบถ้วน
5. ช่วยเหลือเพื่อนเก็บของเล่น

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 2 คะแนน ดังนั้นนักเรียนจะมีสำหรับการปฏิบัติ 5 รายการต่อวัน มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน

เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครบ 1 สัปดาห์ หรือปฏิบัติกิจกรรมครบ 5 วัน คะแนนรวมจึงเป็นสัปดาห์ละ 50 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของนักเรียนทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวม จำนวน 2 สัปดาห์

ตาราง แสดงค่าคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นทาน ใน 2 สัปดาห์

เลขที่	คะแนนรวมเต็ม 50 คะแนน	
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2
1	30	40
2	27	38
3	35	45
4	22	42
5	25	43
รวม	139	208
คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	27.8	41.6

จากตารางแสดงว่าค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยใน 2 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากนักเรียน 5 คน ที่เป็นนักเรียนในชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย มีรายการประเมิน 5 รายการคือ 1.เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม 2.ไม่แย่งกันเก็บของเล่น 3.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน 4.เก็บของเล่นได้อย่างครบถ้วน 5.ช่วยเหลือเพื่อนเก็บของเล่น เด็กมีคะแนนจากผลการเก็บของเล่นรายสัปดาห์ ตลอด 2 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 27.8 , 41.6 ตามลำดับ

ผลการวิจัย

จากการปฏิบัติกิจกรรมการเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัยใน 2 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากนักเรียน 5 คน ที่เป็นนักเรียนในชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย มีรายการประเมิน 5 รายการคือ 1.เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม 2.ไม่แย่งกันเก็บของเล่น 3.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้อง

เดือน 4.เก็บของเล่นได้อย่างครบถ้วน 5.ช่วยเหลือเพื่อนเก็บของเล่น เด็กมีคะแนนจากผลการเก็บของเล่นรายสัปดาห์ ตลอด 2 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 27.8 , 41.6 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลจากการใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อแก้ไขพฤติกรรมเก็บของเล่น ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 1 มีพฤติกรรมที่เก็บของเล่นที่สูงขึ้น

2 .ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัย 5 คนมีการเก็บของเล่นหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพราะเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับวัยและเน้นให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตัวเองใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้สิ่งต่างๆจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ยิ่งขึ้น

3. จากการทำวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำวิจัยแก้ปัญหาเด็กนักเรียนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/บทรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

1. การใช้หนังสือนิทาน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงอายุ
2. ครูผู้สอนควรจัดหาสื่อในการเล่านิทานเพื่อให้น่าสนใจมากขึ้น
3. ครูผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการเล่านิทานและการจัดกิจกรรมให้น่าสนใจมากขึ้น
4. ครูผู้สอนควรใช้แรงเสริม เช่น กล่าวคำชมเชย ประทับมือ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิดหลักการและทฤษฎีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์มาเป็นอย่างดีเพราะเด็กจะอยู่ในช่วงความสนใจสั้นการจัดกิจกรรมโดยเฉพาะการเล่านิทานให้เด็กฟังต้องให้เด็กเกิดความสนใจประทับใจจะเป็นการสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี

3.ก่อนการดำเนินการวิจัยจะต้องมีข้อมูลที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจนกล่าวคือต้องมีการวิเคราะห์พัฒนาการคุณลักษณะตามวัยพฤติกรรมโดยต้องใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง

4.เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อมวุฒิภาวะความต้องการความถนัดและความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

5.การใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวในการสังเกตพฤติกรรมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์จะทำให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน

รายการอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2540). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็ก 3-5 ปี).

กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.

เกริก ยุ้นพันธ์. (2547:55-56). ความสำคัญของการเล่านิทาน. อุดรธานี.

เกษลดา มานะจตุและ อภิญา มนุษย์ศิลป์. (2544 : 1). ความหมายของนิทาน. อุดรธานี.

จันทร์เพ็ญ สุภาพล. (2538). การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรีและ
นิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม
(การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดรธานี.

ฉวีวรรณ ถินวงศ์. (2526). การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : พิมพ์

ชุดิมา สัจจามนต์ (2525, พฤศจิกายน). การส่งเสริมการอ่านแก่เด็ก. ประชาศึกษา 24 : 8-15.

วรรณิ ลิธิสุนทร. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ศิริกาญจน์ โกศล. (2520, พฤศจิกายน). “การเล่านิทานเพื่อเสริมพัฒนาการทางอารมณ์แก่เด็กก่อนวัยเรียน”.
ประชากรศึกษา. 29 : 37-39.

สมชาย อารมณ์พราว. (2533). การออกแบบของเล่นไม้สำหรับเด็กวัย 3-5 ปี. ศิลปะนิพนธ์ ศศ.บ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก
เครื่องมือวิจัย

แบบสังเกตพฤติกรรมการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่น
 ของนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย

ชื่อ.....นามสกุล.....

สัปดาห์ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของเด็กขณะจัดเก็บของเล่นตามพฤติกรรมที่กำหนด แล้วขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง
 คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

รายการสังเกต	ระดับการประเมิน		
	2	1	0
	แสดงพฤติกรรม ด้วยตนเอง	แสดงพฤติกรรม เมื่อมีผู้แนะนำ	ไม่แสดงพฤติกรรม
1.เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม			
2.ไม่แย่งกันเก็บของเล่น			
3.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน			
4.เก็บของเล่นได้อย่างครบถ้วน			
5.ช่วยเหลือเพื่อนเก็บของเล่น			

เกณฑ์การประเมิน

0 คะแนน หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรม

1 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู)

2 คะแนน หมายถึง แสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทาน



แผนการจัดกิจกรรม

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่นิทาน

หน่วย เป็นเด็กดีมีวินัย

ครั้งที่ 1 เรื่อง "ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ"

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีในการเก็บของเล่น
2. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลมแล้วนับ 1-10 เป็นภาษาอังกฤษ
2. ครูทักทายเด็กๆ และกล่าวสวัสดิ์ ครูแนะนำมัมบล็อท มุมนิทาน และมุมดนตรีแล้วบอกกฎกติกาในการเล่นมุมต่างๆ จากนั้นครูบอกกับเด็กๆ ว่าวันนี้คุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆ ฟัง
3. ครูแนะนำหนังสือนิทานเรื่อง ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ

ขั้นสอน

4. ครูเล่านิทานเรื่อง ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานรวมถึงตัวละครเด่นมีพฤติกรรมอย่างไร

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็กๆ ร่วมกันสรุปเนื้อหาและพฤติกรรมของตัวละครในนิทานที่ครูอ่านให้ฟังว่าเป็นอย่างไรอีกครั้ง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นมากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน "ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ"

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตการเก็บของเล่นเมื่อเล่นเสร็จแล้ว

นิทานเรื่อง ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ

ผู้เขียนเรื่อง : นิภาพัชร์ ปิ่นสุวรรณ / กมสัน สิ้นสุขภักดิ์

ผู้เขียนภาพ : รัชณันท์ จัปพรรณรังสี

ปี พ.ศ. 2558 (พิมพ์ครั้งแรก)

สำนักพิมพ์ : ทองเกษม

เนื้อหาในนิทาน

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ ตุ๊ตะนั่งคิด เล่นอะไรดีนะ รีบทำการบ้านให้เสร็จ กวาดบ้านถูเช็ด ช่วยแม่ซักผ้า ช่วยพ่อรดน้ำต้นไม้ ดอกไม้มากมาย สวยงามหนักหนา เสร็จแล้วได้เวลาจึงรีบไปเซ็นตะกร้าออกมา ของเล่นมีตั้งมากมายตุ๊ตะหลากหลาย หยอดกระปุกซื้อมา จีจี้ชวนเล่นขายของ มาเล่นกับน้องเถอะพีจ้า ตุ๊ตะเพลิดเพลินสนุกสนาน เล่นอยู่นาน เปลี่ยนบ้างดีกว่า ตุ๊ตะให้น้องช่วยต่อรูปไดโนซอร์ ช่วยฝึกสายตา การ์ดสะสมก็สนุก ตุ๊ตะมีความสุข หัวเราะฮาฮา จากนั้นไม่ทันรีรอ เล่นบล็อกลูกต่อ สนุกหยรรษา แม่ถือขนมมาให้ ของเล่นมากมาย กระจายกวาดตา ลูกจ๊ะ ของเล่นพวกนี้ เล่นเสร็จมันขี้เกียจใส่ตะกร้า แม่มีสตีกเกอร์ให้มาแลกกันใหม่ เก็บของเล่นทุกครั้ง ทำดีแม่มีรางวัล สองคนช่วยกัน เก็บของเล่นไม่ช้า เก็บครบเจ็ดดวงเมื่อไร เทียวสวนสนุกไหม พ่อแม่จะพา ตุ๊ตะรับปากจัดแจง เสร็จออกแรง ทำตามแม่ว่า นับมาจากนั้นมาหนึ่งเดือน ตุ๊ตะรีบเตือน แม่จ้า แม่จ้า ผมเก็บของเล่นทุกครั้งครบเจ็ดเร็วจัง ไปเทียวลัลลา พ่อแม่ยิ้มอย่างภูมิใจ ลูกมีระเบียบได้ บ้านดูชื่นตา จึงพาสองคนไปเทียว สนุกสนาน เชียว เบิกบานถ้วนหน้า

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่นนิทาน

หน่วย เป็นเด็กดีมีวินัย

ครั้งที่ 2 เรื่อง "นิทานเรื่อง เกือบเองเก่งจัง"

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. ปฏิบัติตามกฎ กติกาของห้องเรียนได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักการเก็บของให้เข้าที่อย่างมีระเบียบ

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็ก ๆ เข้าแถวแยกชาย – หญิง และให้เด็กปรบมือตามครู 1 – 5 ครั้ง
2. ครูและเด็กสนทนาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในห้องเรียนจากนั้นครูให้เด็กบอกวิธีการปฏิบัติตนเมื่ออยู่ในห้องเรียน
3. ครูแนะนำหนังสือนิทานเรื่องนิทานเรื่อง เกือบเองเก่งจัง

ขั้นสอน

4. ครูเล่นนิทานเรื่องนิทานเรื่อง เกือบเองเก่งจังและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานว่ากล่าวถึงเรื่อง การเก็บของเป็นลักษณะอย่างไร เกือบที่ไหนบ้าง และหากว่าเราช่วยช่วยกันเก็บทุกวันจะทำให้เป็นอย่างไร

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็ก ๆ ร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทานที่ครูอ่านให้ฟังว่าเป็นอย่างไรอีกครั้งเพื่อให้เด็กรู้จักการเก็บของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและความรับผิดชอบในการเก็บของเล่นมากขึ้น

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน "นิทานเรื่อง เกือบเองเก่งจัง"

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตการเก็บของเล่นเมื่อเล่นเสร็จแล้ว

นิทานเรื่อง เกือบเองเก่งจัง

ผู้เขียนเรื่อง : สองขา

ผู้เขียนภาพ : หัวหยิก

ปี พ.ศ. 2559 (พิมพ์ครั้งที่ 5)

พิมพ์ที่: บริษัท พร้อมพิมพ์

เนื้อหาในนิทาน

เกือบของ เกือบของ ลงกล่อ่ง เกือบของ ไล่กระป๋อง ช่วยเกือบเร็วพลัน เกือบตรงนี้ เกือบตรงนั้น เราช่วยช่วยกัน เกือบทุกวัน สะอาดตา เกือบของ เกือบของ ที่เห็น เราเกือบของเล่น เกือบเสือ เกือบผ้า เกือบหนังสือ เกือบเกม เกือบตุ๊กตา เกือบทุกเวลา เล่นเสร็จเกือบดี เกือบของ ชื่นเล็ก ชื่นใหญ่ ของเก่า ของใหม่ เกือบให้เข้าที่ เกือบกัน เกือบกัน เดี่ยวนี้ เกือบแล้วเรามี ที่เล่นกว้างเอย

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่น

หน่วย เป็นเด็กดีมีวินัย

ครั้งที่ 3 เรื่อง "กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ"

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. สามารถเก็บอุปกรณ์และเครื่องใช้ในห้องเรียนได้
2. บอกวิธีการใช้และเก็บสิ่งของเข้าที่ได้

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม ครูนำอุปกรณ์และเครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น แก้วน้ำ ผ้าเช็ดหน้า แปรงสีฟัน กระเป๋ากันเปื้อน รองเท้า มาพูดคุยสนทนากับเด็ก

ขั้นสอน

2. ครูและเด็กสนทนาถึงตำแหน่งที่อยู่ของอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่ครูนำมาให้เด็กดู
3. ครูแจกอุปกรณ์และเครื่องใช้ให้เด็ก และให้เด็กแต่ละคนนำไปเก็บไว้ตามตำแหน่งเดิม
4. ครูเล่านิทานเรื่องกระรอกน้อยไม่มีระเบียบและสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานว่ากล่าวถึงเรื่องตัวละครที่มีลักษณะอย่างไร และการที่เป็นคนไม่มีระเบียบเล่นแล้วไม่เก็บ วางกระจัดกระจาย จะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

ขั้นสรุป

5. ครูและเด็ก ๆ ร่วมกันสรุปเนื้อหาในนิทานที่ครูอ่านให้ฟังว่าเป็นอย่างไรอีกครั้งแล้วครูก็นำของเล่นมาสาธิตการเก็บให้เด็กดูเพื่อให้เด็กรู้จักการเก็บของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน "กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ"

การประเมิน

1. สังเกตการบอกวิธีการเก็บของเล่น
2. สังเกตวิธีการใช้และเก็บสิ่งของเข้าที่

นิทานเรื่อง กระรอกน้อยไม่มีระเบียบ

ผู้เขียนเรื่อง : ปิติพร วาทิตยากรณ์

ผู้เขียนภาพ : ปิติพร วาทิตยากรณ์

ปี พ.ศ. 2548 (พิมพ์ครั้งที่ 6)

สำนักพิมพ์ : เก้าแต้ม

เนื้อหาในนิทาน

กระรอกน้อยมีของเล่นเยอะแยะและชอบเอามาเล่นจนเต็มบ้าน “ ก๊อ ก๊อ ” เสียงใครมาเคาะประตู อ้อ เพื่อนๆ นั้นเอง “ ไปว่ายน้ำด้วยกันไหมกระรอกน้อย ” เพื่อนชวน “ ไปสิ ไปรอเดี๋ยวนะ ” กระรอกน้อยรีบเข้าไปหยิบห่วงยาง “ เอ๊ะ ไม่เก็บของเล่นก่อนหรอ ” กระต่ายน้อยถาม กระรอกน้อย เมื่อเข้ามาเห็นของเล่นวางกระจัดกระจายไม่เป็นไรหรอก เดี่ยวค่อยกลับมาเก็บก็ได้ กระรอกน้อยตอบ แล้ววิ่งออกไปทันที กระรอกน้อยเล่นน้ำกับเพื่อนๆ อย่างสนุกสนาน ถึงเวลาเย็นแล้วนะพวกเรากลับบ้านกันเถอะ หมูน้อยบอกเพื่อน บ้าย บาย แล้วมาเล่นกันใหม่นะ กระรอกน้อยโบกมือลาเพื่อนๆ แล้ววิ่งเข้าไปในบ้าน อ้อๆๆ จับจิ้งเหลน กระรอกน้อยร้องไห้เสียงดังลั่น กระรอกน้อยเป็นอะไรไปเธอ เพื่อนวิ่งเข้าไปดู อ้อ กระรอกน้อยไม่เก็บของเล่นนี่นา ไม่เป็นเดี๋ยวพวกเราช่วยกันเก็บให้แต่คราวหน้ากระรอกน้อยต้องเก็บของเล่นเองนะ เพื่อนๆ บอก ตั้งแต่นั้นมา เวลาที่กระรอกน้อยจะออกไปไหน ก็เก็บของเล่นให้เรียบร้อยก่อนทุกครั้งเลย

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่านิทาน

หน่วย เป็นเด็กดีมีวินัย

ครั้งที่ 4 เรื่อง "นิทานเรื่องตุ๊กตาจำ"

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กมีวินัยในตนเอง
2. เพื่อให้เด็กมีความรับผิดชอบ

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูให้เด็กนั่งเป็นวงกลมแล้วนับ 1-20 พร้อมกัน
2. ครูทักทายเด็กๆทุกคนที่จะทำกิจกรรมในวันนี้พร้อมกับบอกเด็กๆว่าวันนี้คุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆฟัง
3. ครูแนะนำหนังสือนิทาน เรื่อง ตุ๊กตาจำ

ขั้นสอน

4. ครูเล่านิทานเรื่อง ตุ๊กตาจำ และสนทนาถึงตัวละครในเรื่อง จ๊ับแจงชอบเล่นของเล่นแต่เล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บของเล่น
5. หลังจากตุ๊กตาหายไปแล้วกลับมาหาจ๊ับแจง จ๊ับแจงก็เป็นเด็กดี เล่นของเล่นแล้วเก็บที่เดิม คุณแม่ก็ชมเชยจ๊ับแจงว่าจ๊ับแจงเป็นเด็กดี

ขั้นสรุป

6. ครูและเด็กๆร่วมกันสรุปเนื้อหาและพฤติกรรมของตัวละครในนิทานที่ครูอ่านให้ฟังว่าเป็นอย่างไรอีกครั้งซึ่งเป็นนิสัยที่ควรนำมาเป็นแบบอย่างจะทำให้คนรอบข้างชื่นชม รักใคร่

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน " ตุ๊กตาจำ "

การประเมิน

1. สังเกตการตอบคำถาม
2. สังเกตการเก็บของเล่นเมื่อเล่นเสร็จแล้ว

นิทานเรื่องตุ๊กตาจำ

แต่งโดย นางสาวศิริวรรณ สีบาง(ครูแนน)

จ๊อบแจ่งเป็นเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารัก จ๊อบแจ่งชอบเล่นของเล่นแต่เล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บของเล่น ทำให้คุณแม่ต้องคอยเตือนบ่อยๆ แม่ : จ๊อบแจ่ง เล่นเสร็จแล้วเก็บของเล่นเข้าที่ด้วยนะจ๊ะ จ๊อบแจ่ง : ค่ะแม่

จ๊อบแจ่งรับคำและเก็บของเล่นเมื่อแม่เตือน แต่ถ้าแม่ไม่เห็นและไม่เตือนจ๊อบแจ่งก็ไม่ยอมเก็บ

จ๊อบแจ่ง : แม่ไม่อยู่เราไม่เก็บคงไม่เป็นไรหรอกเดี๋ยวก็กลับมาเล่นอีก จ๊อบแจ่งมีตุ๊กตาที่น่ารักตัวหนึ่งเวลาไปไหนมาไหนจ๊อบแจ่งก็จะอุ้มตุ๊กตาตัวนี้ไปด้วย วันนี้ก็เช่นกันคุณแม่ไม่อยู่บ้าน จ๊อบแจ่งเล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บ และอุ้มตุ๊กตาไปเดินเล่นที่สวนหลังบ้าน จ๊อบแจ่ง : ตุ๊กตาจำ ตุ๊กตาที่น่ารัก จ๊อบแจ่งรักตุ๊กตาจำที่สุดเลย เราไปเดินเล่นด้วยกันนะ จ๊อบแจ่งพาตุ๊กตาตัวน้อยเดินเล่นในสวนจนเหนื่อย จึงพาตุ๊กตามานั่งพักที่ใต้ต้นไม้ใหญ่และพลอยหลับไป ส่วนตุ๊กตาตัวน้อย เมื่อเห็นจ๊อบแจ่งหลับก็เดินออกเที่ยวเล่น ตุ๊กตา : จ๊อบแจ่งๆตื่นๆ หลับซะแล้ว จ๊อบแจ่งจำไปเที่ยวเดียวเดียวจะกลับมา จ๊อบแจ่งหลับตา พาให้ฝันดี

จากนั้นตุ๊กตาตัวน้อยก็ออกเดินเที่ยวเล่นอย่างสนุกสนาน และในขณะนั้นตุ๊กตาก็ได้พบกับมดตะนอยกำลังช่วยกันขนอาหารเพื่อกลับไปรัง เดินต่อแถวกันไป ตุ๊กตาตัวน้อยเกิดความสงสัยจึงเข้าไปหา และร้องทักว่า

ตุ๊กตา : พี่มดตะนอยตัวจ้อย ท่านทำอะไร จะเก็บเศษผลไม้ไปทำไมกัน มด 1 : ตุ๊กตาจำ ท้องพ้านั้นโซ้ย จะตกมา

เสียเมื่อไร ก็ไม่รู้เลย มด 2 : เราสามพี่น้อง จึงต้องรีบหา อาหารและยาไปหามามากมาย มด 3 : เอาไว้สร้างบ้าน

ป้องกันอันตราย เมื่อยามมีภัย จะได้ใช้มัน ตุ๊กตา : พี่มดตะนอย ขอตุ๊กตาตัวน้อยช่วยได้ไหม ตุ๊กตาตัวน้อยอยากไป เก็บผลไม้ช่วยพี่ และอีกอย่างช่วยจ๊อบแจ่งคนดี ให้รู้หน้าที่ ของคนที่ควรทำ มดตะนอยอนุญาตให้ตุ๊กตาไปที่บ้าน เมื่อไปถึงบ้านของมดตะนอย ตุ๊กตา : โอโฮ ทำไมบ้านพี่มดตะนอยน่าอยู่จังเลย

บ้านของมดตะนอยสะอาดน่าอยู่ ไม่เหมือนบ้านของจ๊อบแจ่งที่มีแต่ของเล่นวางเต็มไปหมดเลย ตุ๊กตาตัวน้อยเริ่มคิดว่าจะช่วยจ๊อบแจ่งได้อย่างไรกัน เมื่อคิดได้แล้วตุ๊กตาตัวน้อยเอ่ยขอบคุณมดตะนอยที่ช่วยให้คิดได้ และถามมดตะนอยกลับบ้าน ส่วนจ๊อบแจ่งเมื่อตื่นขึ้นมาไม่เห็นตุ๊กตาก็ตกใจ รีบวิ่งตามหาตุ๊กตาทันที

จ๊อบแจ่ง : ตุ๊กตาจำ ตุ๊กตาอยู่ไหน รีบมาไวไว จะได้เล่นกัน จ๊อบแจ่งทั้งวิ่งตามหา ร้องตะโกนเรียกหาตุ๊กตา และไปพบกับนกน้อยตัวหนึ่ง จ๊อบแจ่ง : นกน้อยจำ เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ที

นกน้อย : ฉันมันเที่ยวเล่น บินเล่นเพลินไป ตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี จ๊อบแจ่งวิ่งตามหาต่อไป ไปเจอกระต่าย จ๊อบแจ่ง : กระต่ายจำ เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ทีกระต่าย : จ๊อบแจ่งจำ ฉันมันกินหญ้าตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี จ๊อบแจ่งวิ่งไปเจอแม่ไก่จ๊อบแจ่ง : แม่ไก่จำ เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ทีแม่ไก่ : ฉันมันคุ้ยหาอาหารเพลินไปตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี

จ๊อบแจ่งรู้สึกเสียใจมาก ที่ตัวเองหาตุ๊กตาไม่เจอจ๊อบแจ่งนั่งร้องไห้ จ๊อบแจ่ง : อือๆๆๆ เป็นเพราะจ๊อบแจ่งไม่ดูแลของเล่นแน่เลย ตุ๊กตาจำ กลัวจ๊อบแจ่งทิ้งไปเหมือนของเล่นอื่นๆแน่เลย ตุ๊กตาจำ ไม่อยากอยู่กับจ๊อบแจ่งแล้วอือๆๆ ตุ๊กตาจำ ตุ๊กตาอยู่ไหน รีบมาไวไว จะได้เล่นกัน อือๆๆ

ขณะที่จ๊อบเจนนั่งร้องไห้อยู่ ตุ๊กตาก็กลับมาถึงพอดี ตุ๊กตาคัวป้อนมาน่ารักเหมือนเดิม จ๊อบเจนมองเห็นดีใจ
รีบวิ่งไปกอดตุ๊กตา จ๊อบเจง : ตุ๊กตาจำ เจ้าไปไหนมา ไม่รู้หรือว่าจ๊อบเจงเป็นห่วง คุณเนื้อตัวมอมแมม เดี่ยวเรากลับ
บ้านด้วยกันนะ จ๊อบเจงจะอาบน้ำแต่งตัวให้ใหม่ แล้วเราจะได้ไปช่วยกันเก็บของเล่นด้วย
ตุ๊กตา : จ๊อบเจงที่รัก ฉันไปเที่ยวมา ที่บ้านโบหญาของพี่มดตะนอย บ้านนั้นน่าอยู่ เก็บกวาดเช็ดถู เก็บของเป็น
ระเบียบ จ๊อบเจง : บ้านของเราก็เหมือนกันจ๊ะ จ๊อบเจงสัญญา ต่อไปนี้จ๊อบเจงจะช่วยแม่ดูแลบ้านของเรา
จากนั้นเป็นต้นมาจ๊อบเจงก็เป็นเด็กดี เล่นของเล่นแล้วเก็บที่เดิม คุณแม่ก็ชมเชยจ๊อบเจงว่าจ๊อบเจงเป็นเด็กดี

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่นนิทาน

หน่วย เป็นเด็กดีมีวินัย

ครั้งที่ 5 เรื่อง "ต้นมีวินัย"

ชื่อกิจกรรม เสริมประสบการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เด็กรู้จักความมีวินัย
2. เก็บของเล่นให้เข้าที่

กิจกรรมและเนื้อหา

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงสวัสดีคุณครูพร้อมกับทำท่าทางประกอบและให้เด็กร้องเพลงและทำท่าทางตามครู
ครูสวัสดีและสนทนาทักทายกับเด็กครูให้เด็กทักทายคุณครูด้วยคำว่าสวัสดี
2. ครูแนะนำนิทานเรื่อง ต้นมีวินัย แล้วให้เด็กๆนั่งฟังอย่างตั้งใจ

ขั้นสอน

3. ครูเล่านิทานเรื่อง ต้นมีวินัย และสนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเด็กมีวินัยควรปฏิบัติตนอย่างไร และหากไม่ปฏิบัติแล้วจะทำให้เกิดผลเสียอย่างไร เหมือนตัวอย่างในนิทาน

ขั้นสรุป

4. ครูและเด็กร่วมกันสรุปข้อคิดเห็นจากนิทาน “ต้นมีวินัย” โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความคิดของเด็ก ดังนี้
 - การรู้จักเล่นของเล่นและการเก็บของเล่นเข้าที่
 - เด็ก ๆ ช่วยกันบอกวิธีการเล่นที่ถูกต้องควรปฏิบัติอย่างไร

สื่อและอุปกรณ์

1. หนังสือนิทาน " ต้นมีวินัย"

การประเมิน

1. สังเกตการบอกวิธีการเก็บของเล่น
2. สังเกตวิธีการใช้และเก็บสิ่งของเข้าที่

นิทานเรื่องต้นมีวินัย

ผู้เขียนเรื่อง: ภัทรวลีนิมิต

ผู้เขียนภาพ : พรเนตรอร่ามมงคลวิชัย

เนื้อหาในนิทาน

ต้นเป็นเด็กชาย	แจ่มใสแสนชน
แต่มีคนบ่น	ชุกชนมากไป
ในห้องเรียนนั้น	ต้นเบิกบานใจ
คุยเล่นอยู่ไย	ไม่ฟังคุณครู
ถ้าต้นตั้งใจ	จะได้ความรู้
ถ้าฟังคุณครู	จะรู้มากมาย
คุณครูให้ตอบ	ต้นตอบไม่ได้
เด็กมีวินัย	ตั้งใจดีกว่า
ตกเย็นเข้าบ้าน	ต้นนั้นเรงรำ
ไม่สนใจว่า	จะตกทายใคร
มือเท้าไม่ล้าง	วางกระเป๋าวี
เมินการบ้านไป	ใจห้วงแต่เล่น
ของเล่นมากมาย	กองไว้ทุกเย็น
ต้นเก็บไม่เป็น	ของเล่นปะปน
วันนี้มองไป	เห็นหุ่นยนต์
ต้นจึงคุยกัน	หุ่นยนต์อยู่ไหน
ยังกันยิ่งวุ่น	หาหุ่นยนต์ไป
กองนี้ไม่ใช่	กองไหนกันหนอ
นั่นเสียงดังโครม	ต้นล้มตัวอ
สะดุดตัวต่อ	ที่กองก่อไว้
ต้นจึงได้รู้	หุ่นอยู่ไม่ไกล
เพราะไม่จัดไว้	วุ่นวายเจ็บตัว
ของเล่นรอบกาย	กระจายไปทั่ว
คิดได้กลับตัว	ไม่มัวรีรอ
เล่นเสร็จทุกครั้งเก็บวางให้ดี	จัดของเล่นนี้เข้าที่ดีกว่า
เมื่อต้นคิดได้ก็ไม่รอช้า	ก็เก็บไปมาคูนารักดี
คุณแม่มาเห็นของเล่นเข้าที่	เอ่ยชมทันทีต้นมีวินัย

เก็บแล้วนำมอมหาของกึ่ง่าย	ทำบ่อยจึงได้นิสัยที่ดี
เพื่อนเพื่อนแปลกใจ	ฉันใช่ใหม่นี้
เล่นแล้วเก็บดี	เป็นที่เส้นทาง
คุณครูเห็นเข้า	กล่าวชมเสียงดัง
นักเรียนตัวอย่าง	ช่างมีวินัย
ทั้งเล่นและเรียนฉันเปลี่ยนแปลงไป	เพราะว่าวินัยทำได้ทั้งนั้น
เช่นกลับบ้านไปไหว้สวຍทุกวัน	ล้างมือเพี้ยนทำการบ้านไว
ไม่ใช่แค่ฉัน	ทุกคนทำได้
ระเบียบวินัย	เริ่มได้จากตน
หากวินัยดี	ทุกที่ทุกหน
สังคมสุขสัน	ทุกคนสุขใจ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

นางอาสนี๊ นาสุดา

ครูศศ 1

ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน จังหวัดสตูล

นางมารี๊ยะ สุตัน

ครูศศ 1

ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน จังหวัดสตูล

นางนันทิยา เถาวัลย์

ครูศศ 1

ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน จังหวัดสตูล

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางอัศณี นาสุดา
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤษภาคม 2527
เชื้อชาติ	ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา อิสลาม
สถานที่เกิด	จังหวัดสตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	94 หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล 91140
บิดาชื่อ	นายมะฮะหมัด เ่งนุ้ย
มารดาชื่อ	นางดีมะ เ่งนุ้ย
มีพี่น้องร่วมบิดามารดา	จำนวน 3 คน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านโคกทราย สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านควน ตำบลบ้านควน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล 91140